

Příloha P.201

kapitoly 15 textové části odůvodnění

[Pokračování odůvodnění]

Právní rámec opakovaného veřejného projednání je vymezen v § 53 stavebního zákona. Po veřejném projednání pořizovatel ve spolupráci s určeným zastupitelem vyhodnocuje výsledky projednání, připravuje návrh rozhodnutí o námitkách a návrh vyhodnocení připomínek, které byly k návrhu územního plánu, tzn. MPP, uplatněny. V případě potřeby zajistí úpravu návrhu územního plánu v souladu s výsledky projednání. Pokud na základě veřejného projednání dojde k podstatné úpravě návrhu, pořizovatel vyžádá stanoviska dotčených orgánů a upravený návrh opakovaně projedná ve smyslu § 53 odst. 2 stavebního zákona.

Podle § 53 odst. 2 věty třetí stavebního zákona se upravený návrh územního plánu v opakovaném veřejném projednání projednává pouze v rozsahu těchto úprav. To znamená, že při opakovaném veřejném projednání návrhu MPP bylo možné uplatňovat námitky a připomínky pouze k těm regulativům, resp. částem návrhu, které byly od veřejného projednání změněny (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 27. 06. 2024, č. j. 51 A 22/2024–77). K námitkám a připomínkám, které nesouvisejí s úpravou projednávanou na opakovaném veřejném projednání, se nepřihlíží, jak jednoznačně potvrzuje ustálená judikatura správních soudů (srov. rozsudek NSS ze dne 8. 2. 2012, č. j. 6 Ao 7/2011-74, nebo ze dne 7. 2. 2023, č. j. 7 As 232/2022-25).

NSS v rozsudku ze dne 30. 3. 2016, č. j. 8 As 121/2015-53, výslovně uvedl, že *„na opakovaném veřejném projednání se upravený návrh územního plánu projedná pouze „v rozsahu těchto úprav“, jak ostatně vyplývá ze samotného znění § 53 odst. 2 stavebního zákona. Tím je zároveň určen okruh dotčených osob, které mohou podat námitky. K námitkám, které se netýkají provedených úprav, se proto v této fázi přijímání územního plánu nepřihlíží.“* Správní soudy se také dlouhodobě shodují na tom, že námitky proti upravenému návrhu územního plánu, který je projednáván podle § 53 odst. 2 stavebního zákona pouze v rozsahu provedených podstatných úprav, mohou podávat pouze ti vlastníci, jejichž pozemky byly podstatnou úpravou územního plánu dotčeny (viz rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 16. 12. 2014, č. j. 50 A 15/2014-50). z toho vyplývá, že námitky a připomínky mohou být podávány pouze proti upravenému návrhu územního plánu v rozsahu provedených úprav.

Ustanovení stavebního zákona upravující projednávání a vydávání územně plánovací dokumentace jsou v podstatných rysech obdobná úpravě obsažené v novém stavebním zákoně. z toho důvodu pořizovatel odkazuje také na text z důvodové zprávy k zákonu č. 283/2021 Sb., tj. novému stavebnímu zákonu, který výše judikaturní uvedené závěry potvrzuje: *„Ustanovení, že změna územně plánovací dokumentace se zpracovává, projednává a vydává v rozsahu měněných částí, má za důsledek, že stanoviska a připomínky, vztahující se k neměněným částem územně plánovací dokumentace, jsou nicotná.“*

V posuzovaném případě vyjádření podatele sice směřuje do části návrhu MPP, ve které mezi veřejným projednáním a opakovaným veřejným projednáním došlo k určité úpravě, avšak tato změna se nedotýká požadavku, resp. problematiky uplatněné podatelem v jeho vyjádření.

V posuzovaném případě se tudíž formálně jedná o změnu dané části návrhu MPP, avšak z hlediska věcného obsahu podání se nejedná o měněnou část návrhu MPP, protože změna se netýká tématu, které je předmětem požadavku podatele. Je proto třeba rozlišovat mezi formální identifikací grafické (typicky lokality, plochy či výškové regulace) nebo textové (články textové části výroku MPP a textových regulativů lokalit) části MPP, která doznala jako celek oproti návrhu pro veřejné projednání změny, a věcným obsahem a zaměřením změny, která dopadá na regulativ, prvek či část textu, který v podání podatele nebyl napadán a nemá na jeho požadavek žádný vliv. Rozhodující tedy je, zda změna obsahově koresponduje s tím, co ve svém podání podatel požaduje. Za měněnou část nelze považovat ani čistě formální úpravy, jako jsou například změny v názvosloví, číslování, grafické úpravy nebo jiné redakční změny, které nemění věcný obsah regulace.

Tento přístup potvrzuje také ustálená judikatura správních soudů, podle které se přípustnost námitek v opakovaném veřejném projednání odvozuje od toho, zda se změnila regulace vztahující se k pozemkům ve vlastnictví podatele (srov. rozsudek Krajského soudu v Praze ze dne 6. 12. 2014, č. j. 50 A 15/2014-50, č. 3212/2015 Sb. NSS). NSS v rozsudku ze dne 31. 3. 2022, č. j. 10 As 359/2019-66 v jím projednávané věci např. konstatoval: *„Předmětem opakovaného veřejného projednání tedy není celý návrh územního plánu, nýbrž jen ty části, které byly od veřejného projednání podstatně upraveny. Námitka stěžovatelů ale nesměřovala proti žádné konkrétní části územního plánu dotčené podstatnou úpravou provedenou po prvním veřejném projednání. **Další textové změny, na které stěžovatelé poukazují, přímo nesouvisí se stanovením zastavěné plochy staveb v ploše OM, a ani stěžovatelé takovou souvislost nijak nedovozují.** Chybí tak základní výchozí předpoklad případné úspěšnosti námítky při opakovaném projednání územního plánu, a sice tvrzení, jaká veřejná subjektivní práva stěžovatelů byla postupem odpůrce dotčena.“*

Pro přípustnost námitek a připomínek uplatněných v opakovaném veřejném projednání tedy musí být splněno, že konkrétní změna návrhu územního plánu oproti veřejnému projednání má dopad do veřejných subjektivních práv podatele, resp. musí mít relevantní dopad na předmět jeho podání. Pokud tomu tak není, nemůže být se svým požadavkem podatel v opakovaném veřejném projednání úspěšný.

Výše uvedené je možné obdobně aplikovat také na námitku a připomínku, která již byla uplatněna a vypořádána v rámci veřejného projednání, a která se týká regulativu/prvku MPP, který nepředstavuje měněnou část.

Ustálená judikatura správních soudů v rámci vypořádání námitek a připomínek tohoto druhu uvádí jednoznačný způsob jejich vypořádání. Krajský soud v Praze v rozsudku ze dne 25. 2. 2025, č. j. 51 A 81/2023-145, uvedl že *„z námitek podaných navrhovatelkou ve fázi opakovaného veřejného projednání je zjevné, že navrhovatelka setrvala, případně mírně rozvinula svou argumentaci uplatněnou již v předchozích námitkách. [...] k námitkám vůbec nemusela přihlížet, a tedy o nich formálně rozhodovat.“* z uvedeného plyne, že k námitkám a připomínkám tohoto druhu se v rámci opakovaného veřejného projednání nemá vůbec přihlížet, tj. ani o nich formálně rozhodovat. Takový přístup zaujmul i NSS ve svém rozsudku ze dne 30. 11. 2022, č. j. 3 As 89/2020-51: *„Pokud jde o plochy uvedené v námitce B, Nejvyšší správní soud, ve shodě s krajským soudem, souhlasí se postupem odpůrkyně, která k těmto námitkám nepřihlížela. Ve vztahu k těmto plochám uplatnil stěžovatel námitky již v rámci prvního projednání návrhu ÚP (§ 52 odst. 3 stavebního zákona). Další námitky (nyní*

posuzované) stěžovatel uplatnil v rámci opakovaného projednání návrhu ÚP (§ 53 odst. 2 stavebního zákona), kde však již byly projednávány jen změny, vyplývající z výsledků prvního projednání. V rámci opakovaného projednání návrhu ÚP již pozemky stěžovatele uvedené v námitce ad B projednávány nebyly, neboť se jich opakované projednání netýkalo. Nebyl tedy ve vztahu k těmto pozemkům otevřen prostor pro uplatnění dalších námitek.“

Tento přístup potvrzuje i důvodová zpráva k zákonu č. 403/2020 Sb., kterým se mění zákon č. 416/2009 Sb., o urychlení výstavby dopravní, vodní a energetické infrastruktury a infrastruktury elektronických komunikací, ve znění pozdějších předpisů, a další související zákony, včetně stavebního zákona, která uvádí, že při aktualizaci zásad územního rozvoje nebo změně územního plánu „*nebudou otevírány problémy, o kterých již bylo rozhodnuto a nejsou předmětem aktualizace nebo změny.*“

K řádnému a přípustnému podání námítky v rámci opakovaného veřejného projednání je tudíž nezbytné, aby (i) námitka nebo připomínka byla podána včas, (ii) směřovala proti té části návrhu, která byla při opakovaném projednání měněna a tato měněná část měla souvislost s požadavkem uplatněným v podání, (iii) v případě námítky byla nadto uplatněna vlastníkem pozemku, který byl touto podstatnou úpravou územního plánu dotčen, a aby (iv) se nejednalo o námitku/připomínku shodnou s námitkou/připomínkou uplatněnou a vypořádanou již v rámci veřejného projednání. Posuzované vyjádření podatele však výše uvedené nesplňuje, pořizovatel k němu při rozhodování o námitkách a připomínkách nepřihlížel.

K vyjádření nebylo přihlíženo rovněž z důvodu zásady procesní ekonomie zakotvené v § 6 správního řádu i z důvodu souladu vypořádání námitek uplatněných v rámci opakovaného veřejného projednání se samotným smyslem a účelem stavebního zákona. Zásada procesní ekonomie vyžaduje, aby správní orgán postupoval tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady, a dotčené osoby co možná nejméně zatěžoval. Opětovné projednávání námitek, které se netýkají skutečně měněných částí návrhu a nemají dopad na požadavek podatele, by vedlo k nadbytečnému prodloužení celého procesu pořizování územního plánu, k neúměrnému zatížení jak správního orgánu, tak osob dotčených návrhem řešení MPP a k neefektivnímu vynakládání veřejných prostředků. Smyslem a účelem právní úpravy opakovaného veřejného projednání podle § 53 odst. 2 stavebního zákona je umožnit veřejnosti a dotčeným vlastníkům vyjádřit se pouze k provedeným úpravám návrhu, nikoliv znovu otevírat diskusi o regulativech návrhu územního plánu, které zůstaly beze změny. Přihlížení k námitkám směřujícím k neměněným částem by bylo v příkrém rozporu s tímto účelem a vedlo by ke znevážení celého systému územního plánování.

Proces pořizování územního plánu je velmi dynamický a dlouhodobý. V rozsudku ze dne 16. 6. 2011, č. j. 4 Ao 3/2011-103 NSS konstatoval, že „*zpracování územního plánu od jeho zadání až po schválení je poměrně dlouhodobý dynamický proces, v jehož průběhu může docházet k větším či menším změnám v uvažovaném řešení. Proces vedoucí k finálnímu vydání územního plánu je z hlediska stanovení konkrétního obsahu územního plánu, jakož i aplikace příslušných právních předpisů procesem složitým, v mnoha ohledech náročným a z hlediska časového procesem dlouhodobým, který se skládá z několika na sebe navazujících etap vzniku.*“ Změny mezi jednotlivými fázemi jsou proto očekávatelné a zákonem předvídané instituty umožňují jejich zohlednění. Skutečnost, že návrh MPP v určité části nebyl po veřejném projednání změněn, znamená, že pořizovatel po pečlivém zvážení všech připomínek a námitek dospěl k závěru, že navržené řešení obsahuje řádně zkoordinované

veřejné a soukromé zájmy, je vyvážené a vytváří předpoklady pro výstavbu a pro udržitelný rozvoj území, spočívající ve vyváženém vztahu podmínek pro příznivé životní prostředí, pro hospodářský rozvoj a pro soudržnost společenství obyvatel území. Takový postup je zcela v souladu se zákonem a odpovídá ustálené judikatuře.

Pořizovatel zároveň o skutečnosti, že v opakovaném veřejném projednání se upravený návrh MPP projednává výlučně v rozsahu provedených úprav dostatečně informoval. Tato skutečnost byla uvedena jak na webovém portálu MPP, tak i ve veřejné vyhlášce, kterou bylo oznámeno konání opakovaného veřejného projednání MPP (dostupná zde: https://praha.eu/documents/d/upn/verejna_vyhlaska-pdf-1). Podle rozsudku NSS ze dne 30. 3. 2016, č. j. 8 As 121/2015-53, není povinností pořizovatele ve vyhlášce oznamující konání opakovaného veřejného projednání blíže upřesňovat měněné části územně plánovací dokumentace.

Pořizovatel přesto nad rámec zákonných a judikturních požadavků učinil opatření k usnadnění identifikace měněných částí. Konkrétně pořizovatel zveřejnil na webovém portálu k MPP rozdílová schémata grafické části a rozdílový text textové části výroku, a to v části pojednávající o opakovaném veřejném projednání hned jako první odrážku. Tato rozdílová schémata zároveň tvoří přílohu č. 10 kapitoly 1, resp. přílohu č. 8 kapitoly 1 textové části odůvodnění. Pořizovatel rovněž výslovně upozornil, že námítky a připomínky lze podávat pouze k měněným částem návrhu, i v rámci obou termínů opakovaného veřejného projednání.

Na základě výše uvedených informací není možné požadavku vyhovět. Ačkoli v dané části MPP došlo mezi veřejným projednáním a opakovaným veřejným projednáním ke změně nebo k určitým úpravám návrhu MPP, tato změna se nevztahovala k předmětu, resp. smyslu posuzovaného požadavku podatele. z hlediska obsahu požadavku se tedy nejedná o upravenou část ve srovnání s návrhem MPP ve fázi veřejného projednání. K požadavku tudíž nelze přihlídnout ani jej zohlednit, jelikož to zákon neumožňuje, neboť v dané problematice (ve vztahu k podstatě požadavku) nebyl návrh MPP v rámci opakovaného veřejného projednání znovu projednáván. Tento postup je plně v souladu s ustálenou judikaturou správních soudů a odpovídá zákonným požadavkům na pořizování územně plánovací dokumentace.